

намира на пътя за София и въ полянитѣ на лѣвия брѣгъ на рѣката Видъ. Трѣбваше така сжщо да се отбранява лѣвото крило отъ нѣкоя атака, която неприятеля би се опиталъ да направи откъмъ югозападъ. Ето защо Османъ паша заповѣда на два баталиона отъ войскитѣ на южния фронтъ, командувани отъ баталионния командиръ Тальятъ бея, да заематъ позициитѣ на хълмоветѣ около Търнене, при пункта 30.

На 28 септември, часътъ въ 10 зараньта, подвижната дивизия тръгна отъ моста и въ сжщото врѣме двата баталиона на Тальятъ бея заминаха отъ Багларъ-Баши. Дивизията се развърна въ полето, прѣдшествувана отъ кавалерията. Неприятеля първи откри огънь. Турцитѣ отговориха, безъ да спиратъ марша си, за да могатъ да прикриятъ обоза, който вървеше по лѣвия брѣгъ на рѣката и въ сжщото врѣме да не даватъ на противника постоянна прицѣлна точка. Прѣзъ това врѣме, баталионитѣ що бѣха стигнали при пункта 30, наблюдаваха мѣстността откъмъ Картожабене и откъмъ Мждювене. Къмъ пладнѣ, колата, заедно съ конвоя си, пристигнаха въ Търнене, гдѣто бѣха незабавно натоварени и откарани безъ никакви прѣпятствия въ Плѣвентъ, макаръ, че въ полето сражението въ това врѣме да бѣ станало доста ожесто-